

**TKP MK
Genel Sekreteri
İ. Bilen Yoldaşın
Merkez Komitesi
Plenumu'nda
okuduğu
Politik Büro
Raporu**

**TÜSTAV
1978**

türev
yayınları

TKP MK

GENEL SEKRETERİ

İ. BİLEN YOLDAŞIN

MERKEZ KOMİTESİ

PLENUMU'NDA

OKUDUĞU

POLİTİK BÜRO

RAPORU

TÜSTAV

1978

ürün yayınları : 28

[Belge Dizisi 3]

Temmuz 1978

Yönetim Yeri

Nuruosmaniye Cad. No: 59-61-/2

Cağaloğlu - İSTANBUL

P.K. 41, Sirkeci - İSTANBUL

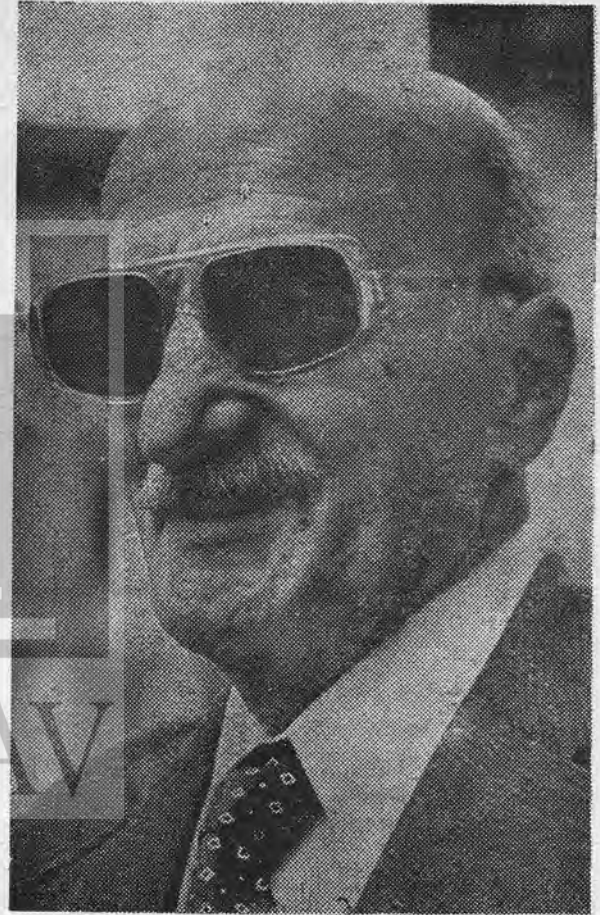
TKP MK
GENEL SEKRETERİ
İ. BİLEN YOLDAŞIN
MERKEZ KOMİTESİ
PLENUMU'NDA
OKUDUĞU
POLİTİK BÜRO
RAPORU

1978

Dizgi - Baskı

BAŞARAN MATBAASI

İstanbul — 1978

TKP MK GENEL SEKRETERİ
İ. BİLEN YOLDAŞ

İÇİNDEKİLER

TKP MK Politik Bürosu'nun MK Plenumu'na Raporu'ndan	5
I. Politik Durum	9
II. Sendikalar Sorunu	25
III. Ulusal Demokratik Cephe Sorunu	31
IV. TKP'yi Güçlendirme Sorunu	37
V. TKP MK Plenumu'nun Yankıları	45

Yayına Hazırlayan
ÖNDER SAĞLAM

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi Politik Bürosu'nun Merkez Komitesi Plenumu'na Raporu'ndan

Yoldaşlar!

Bu toplantı, Parti Konferansı'ndan sonra Merkez Komitesi'nin ilk plenumu oluyor. Bu plenum, Konferans'da saptanan parti politikasının, kararlarının hangi ölçülerde, ne biçimde uygulandığını ve artık, eksik neler yapıldığını, nelerin yapılması gerektiğini ele alacaktır. Plenumun gündemi buna göre düzenlenmiştir.

Plenum uluslararası durumu, bölgemizde, Yakın Doğu'da patlak veren yeni gelişmeleri göz önünde bulundurmak zorundadır. Söz yok, Plenum en başta memleketteki politik, sosyal gelişmeleri ele alıyor.

Emperyalistler, yayılcı Amerikan çevreleri, NATO'nun elebaşı patronları yeryüzünde gerginliği, yumuşama sürecini boyuna balatalama çabasındadırlar. İsrail saldırganlarının Lübnan'daki son barbarlığı, emperyalistlerin Afrika'daki yeni, kanlı saldırıları bunun

en somut belgeleridir. Amerikan emperyalistleri, NATO başları Türkiye üzerindeki baskılarını biteviye arttırıyorlar. Anayurdumuzda kanlı, kurşunlu faşist saldırıların üstelemesi, NATO'nun baş patronu Amerikan emperyalistlerinin yayılma, barışı, güvenliği baltalama planlarıyla, politikalarıyla sıkı sıkıya bağlıdır.

Sovyetler Birliği, sosyalist ülkeler topluluğu, bunların hükümetleri gerginliği azaltmak, yeryüzünde barış ve güvenliği güçlendirmek politikasını ardıcıl uyguluyor, yürütüyorlar. Toplu insan kırma silahlarının, bu arada nötron bombasının yasaklanması, silahsızlanmaya gidilmesi için sürekli çaba gösteriyorlar. Başta Sovyetler Birliği'nin bu Leninci ardıcıl barış politikası, her yerde olduğu gibi, Türkiye'de de ulusal bağımsızlık, özgürlük, barış ve güvenlik, demokratik haklar ve sosyalizm için savaşan bütün güçler için, işçi sınıfı ve geniş emekçi yığınlar için, devrimciler için, partimiz için tükenmez güç kaynağıdır.

Yoldaşlar!

Konferans'dan bu yana geçen zaman içinde ülkemizde önemli gelişmeler oldu. Bu süre içinde geçen olaylar, Konferans'da sap-tanan politikamızın doğruluğunu kanıtladı. Emperyalizm ve işbirlikçi, tekeli burjuvaziyle halkımız, burjuvaziyle proletarya ve burjuvazinin kendi arasındaki çelişkiler keskinleşti. Sınıf savaşları daha da sertleşti. Partimiz

işçi sınıfının, emekçi yığınların savaşları içinde güçlendi, örgütlendi. Üye sayısında önemli bir artış oldu.

İşçi sınıfının savaşımı, anti-emperyalist, anti-faşist hareketin gelişmesi düz bir çizgide olmadı. Zikzaklı, ilerlemeli-gerilemeli oldu. TKP MK Politik Bürosu, partimizin programı ve Konferans'da onaylanan politikasının ışığında partiyi yönetmek, önümüze çıkan sorunları çözümlemek için çalıştı.

Konferans'dan sonra oluşan gelişmeleri incelemek, yeni sorunları, yeni durumu irdelemek, MK üyesi yoldaşların fikirlerini, önerilerini almak ve kollektif kararlara varmak için MK Plenumu'nu topluyoruz.

Partimizin tarihinde plenumlar önemli bir yer tutar. Bazan kongreler kadar önem taşıyan plenumlar olmuştur. Örneğin 1934 genişletilmiş Plenumu bunlardan biridir. Diyebiliriz ki, 4. Kongre'den sonra yapılan bu ilk plenumda Kongre'de olduğundan daha çok sorun ele alınmış ve çözümlenmiştir. Kongre İstanbul'da, Defterdar'da gizli olarak yapılmış, bir gün sürmüştü. Plenum daha uzun sürede yapıldı. Bunu Komintern'in yetkili sorunluları da izlemişlerdi.

Bugün toplanan Plenum'un çözümleyeceği sorunların büyük önemi vardır.

Politik Büro'nun bu raporu Konferans'dan bu yana geçen sürenin olaylarını ayrıntılarıyla ele almıyor. Sunulan rapor, bu aşı-

mada ülkemizdeki başlıca gelişmelerin ana çizgilerini inceliyor, ana sorunlarımızı ele alıyor. Perspektifler çiziyor, partimizin güncel hedeflerine ulaşabilmesi için taktikler ileri sürüyor, kararlar alınmasını öneriyor.

I

POLİTİK DURUM

Yoldaşlar,

Bugün önümüzde duran başlıca güncel amaç nedir? Emperyalizm ve işbirlikçi, tekeli burjuvazinin yarattığı faşizm tehlikesini yenmek. Bu amacı gerçekleştirebilmek için sınıfların, güçlerin yer alımını iyi saptamak gerekiyor.

Emperyalizm Türkiye’de ekonomik, politik, askersel, toplumun bütün alanlarında önemli konumları elinde tutmaktadır. İşbirlikçi büyük burjuvazinin çıkarları da emperyalizmin ülkemize karşı politikasıyla uyum içindedir. Bu dönemde oluşan hükümet değişiklikleri devletin, politik erkin karakterinde değişiklik yapmamıştır. Politik erk ve egemenlik emperyalizmin işbirlikçisi büyük burjuvazinin, bu en sömürücü, en gerici kesimin elindedir.

Bunalımlar üsteliyor

Konferans'da, işbirlikçi büyük burjuvazinin, gerici-egemen çevrelerin memleketi emperyalizme daha sıkı bağlayacağı, daha derin yıkımlara götüreceği, bunalımların daha da artacağı saptanmıştı. Gelişmeler bu öngörüyü doğruladı. Pahahlık, işsizlik, emekçilerin yoksullaşma süreci derinleşti. İşbirlikçi büyük burjuvazinin, yerli, yabancı tekellerin elde ettiği kârlar dev boyutlara ulaştı. Egemen sınıfların, bunalımların yükünü işçi sınıfına, emekçi yığınlaraya yüklemesiyle sınıf savaşları daha da keskinleşti. Grevler, direnişler, yığın eylemleri yoğunlaştı.

Emperyalizme bağımlılığın artması, bunalımların daha sert ölçüler almasına yol açtı. Bu bunalımların ve sınıf savaşlarının sonucunda burjuvazinin içindeki ayrışmalar daha da derinleşti. Burjuvazinin değişik kolları arasındaki egemenlik çatışması keskinleşti.

Bu süreçlerin, başta işçi sınıfı, onunla bağlı olan demokratik güçlerin savaşımının gelişmesi sonucunda işbirlikçi, büyük burjuvazi memleketi eskisi gibi yönetebilme olanaklarını yitiriyor. Genellikle burjuvazi, artık kolay kolay hükümet kuramıyor. Meclisi bile çalıştıramıyor, Seçimlerden sonraki gelişmeler, Konferans'da saptanan bu gerçeği açıkça gözler önüne serdi.

Faşist tırmanış durmamıştır

Böylesi bir durumda gerici-egemen çevreler çıkar yolu terörü arttırmakta, faşizme tırmanmakta görüyorlar. Faşizme tırmanış sürecinde faşist yöntemler başta işçi sınıfına, ilerici gençliğe, tüm ulusal, demokratik güçlere karşı uygulanıyor. Faşizm tehlikesi gündemdedir. Olayların daha kanlı olması, saldırıların üsteleme, süregenleşmesi bunu gösteriyor. Faşist tırmanış aynı zamanda bölgemizde barış ve güvenlik için büyük bir tehlikedir.

Ulusal demokratik güçlerin birliği zorunludur

Konferans'da güncel hedefler olarak faşist tırmanışın yürütüm organı olan gerici-faşist karması hükümetin alaşağı edilmesi, yerine anti-emperyalist, anti-faşist güçlerden oluşan bir hükümetin geçirilmesi, tüm ulusal, demokratik güçlerin eylem ve cephe birliğinin oluşturulması kararlaştırılmıştı. Bu kararların ışığında parti yönetimi, Demirel ortaklığına, faşist tırmanış sürecine karşı işçi sınıfını, geniş emekçi yığınlarını eyleme geçirmek için savaştı. İşçi sınıfının birliğini, tüm ulusal, demokratik güçlerin eylem ve cephe birliğini gerçekleştirme yolunda çalıştı. Parlamentar yöntemleri, parlamento dışı yığınsal

eylemlere bağlama taktiğini uyguladı. Yiğinsal 1 Mayıs yürüyüş ve mitingi, onbinlerce metalurji işçisinin sekiz ay süren grev savaşı ve bir dizi grevler, memleketin değişik yörelerinde yığinsal protesto yürüyüş ve mitingle-ri, toplantıları bu yığın savaşının belli başlılarıdır.

Politik gelişmeler ve TKP'nin taktiği

TKP genel seçimlerde güçlerin yer alımını göz önünde tutan esnek bir politika izledi. Önce, teröre katılmamış yurtsever politikacılardan oluşan bir seçim hükümetinin kurulmasını ileri sürdü. İlegal koşullarda olmasına karşın seçim kampanyasına aktif katıldı. İşçi sınıfını, halkı gerici- faşist güçlere oy vermemeye, oylarını demokratik hak ve özgürlüklerden yana adaylara vermeye çağırdı.

TKP'nin taktiği, hükümet ortaklığındaki partileri geriletme, onlara karşı olan güçlerin eylem birliğini sağlamak, oyları bölme-mekti. Seçimlere giren TİP bu taktiği benimsemişti. TKP'nin uyguladığı seçim taktiğinin sonucunda, özellikle işçi hareketinin güçlü olduğu yerlerde, emekçi yığınlar, ilerici, demokratik güçler arasında kurulan bağlar CHP'nin sol kanadına kadar uzanıyordu.

Seçim sonuçları TKP'nin taktiğini doğruladı. CGP ve DP eridi. Hükümet olanakla-

rından yararlanan AP durumunu genellikle korudu. İşbirlikçi burjuvazinin vurucu gücünü oluşturan MHP ise öne fırladı. İlerici güçler arasında eylem birliğinin oluşmaması, faşist tırmanışa parlamenter avantajlar sağladı. Faşizm tehlikesine karşı savaşın güncelliği açıkça ortaya çıktı.

Yerel seçimlerde ise TKP, bu seçimlerin özelliğini ve yeni gelişmeleri göz önünde tuttu. Taktiğini bu duruma göre ayarladı. Halkı yalnız gerici-faşist politikacılara değil, CHP içinde bunlarla uzlaşanlara, CHP'nin sağa açılan kanadına da oy vermemeye çağırdı. Faşist tırmanışa karşı çıkan, işçi sınıfının, ulusal, demokratik güçlerin birliğinden yana olan, halkın güvendiği adayların, CHP'li olsun, TİP'li, TSİP'li olsun, bağımsız olsun yerel yönetimlere seçilmesini önerdi.

Yerel seçimlerin sonucunda yerel yönetimler düzeyindeki güçler oranı, genel seçimlerin sonucuna paralel olarak oluştu.

Bunalımların, burjuvazinin iç çelişkilerinin, sınıf savaşlarının sertleşmesi sonucunda hükümet içindeki çatışmalar keskinleşti, gerici-faşist ortaklık düştü.

Emperyalizm ve işbirlikçi büyük burjuvazi ülkeyi yönetebilmek için at değiştirmek, yeni çözüm yollarına başvurmak zorunluğunu duydu. Burjuvazinin değişik kolları arasında yeni bağlaşımlar, uzlaşımlar süreci gelişti. CHP üst yönetimi TKP'ye, işçi sınıfına,

sendikal harekete karşı saldırıyı arttırırken, AP'li sayımlarla, gerici politikacılarla bağlar kurma yoluna gitti. Bu süreç içinde burjuva-zi, işçi sınıfının ilerici sendikal örgütü DİSK'in gücünü kırmak, onu kontrol altına almak için, sendikal hareketteki ajanlarını ilerici sendikacılara karşı harekete geçirdi.

İşçi sınıfının, halkın uğrunda savaştığı ulusal, demokratik güçlerden oluşan bir hükümet istemine karşı, emperyalist ve tekeli çevrelerin AP - CHP ortaklığı önerisi bu dönemde gerçekleşmedi. Ama işçi sınıfının, emekçi yığınların istediği hükümet de kuramadı. Gerici bir grup politikacıyla uzlaşan sağcı CHP üst yönetimi yeni hükümeti kurdu.

Yeni durum — TKP'nin politikası

Hükümet programında faşist zorbalıkların önlenmesi, özgürlüklerin korunması, bazı reformların yapılması, NATO içinde belirli bir hareket özgürlüğünün elde tutulması, komşu ülkelerle işbirliği yapılması yönünde sözler yer aldı. Ama hükümetin açık bir anti-emperyalist niteliği ve kesin anti-faşist tutumu yoktur. Birçok alanda emperyalizmle uzlaşma içindedir. Uluslararası Para Fonu'nun dayatmalarını, örneğin %30'luk bir devalüasyonu benimsemiş, uygulamıştır. Amerikan emperyalizminin yanısıra yeni hükümet, özellikle

Batı Alman emperyalist çevreleriyle ilişkilerini yoğunlaştırıyor. Uluslararası sosyal demokrasiyle, başta Batı Alman Sosyal Demokrat Parti yöneticileriyle bağlarını güçlendiriyor. Bu hükümetin bir özelliği de işçi sınıfına, sınıf sendikalarına, uzlaşmacılığı, pasifliği aşılama, bölücü girişimlerde bulunmak, sarı sendikacılığı desteklemek ve kendine dayanak yapmak çabasıdır.

Bu hükümetin kurulmasıyla gerici-faşist güçler, onların arkasında duran CIA, emperyalizm, işçi sınıfına, ilerici demokratik güçlere karşı onları sindirmek amacıyla genel bir saldırıya geçtiler. Emperyalizmin iç savaş örgütlerinin, Kontrgerillanın bu niteliğinin açığa vurulmasıyla Türkeş, Demirel gibi gerici-faşist politikacılar iç savaş çıkartmak, faşist bir diktatörlüğe gitmek amaçlarını açıkça ortaya koydular. Bu faşist saldırıların yoğunlaşmasıyla, güncel olarak, hükümetin küçük de olsa ileriye doğru attığı adımları engellemek ve ele geçirmiş oldukları konumları zorbalıkla korumayı amaçlıyorlar. İstanbul'daki 16 Mart kırımı, Malatya, Kars, Iğdır olayları bu sürecin kanlı halkalarıdır.

TKP, faşist tehlikeye karşı işçi sınıfını, tüm ilerici güçleri, TİP'i, sosyalist partileri, CHP'yi eylem birliğine, miting, gösteri ve politik grevlerle ulusal çapta direnişe çağırdı. Faşist tırmanışın üstelediğini, hükümetin bunun üstüne gitmediğini belirtti. Hükümetin

kesin davranmasını istedi. İkiricimli davranmanın gerici güçleri, faşistleri, Maocuları daha da azdıracğını söyledi.

Faşist saldırılara karşı yığinsal çıkışlar, grev, miting ve gösteriler tüm burjuvaziyi, egemen çevreleri, Amerikalısını da, Çankaya'sını da korkuttu. Ecevit hükümetinin ikircimli tutumu işçi sınıfına, geniş halk yığınlarına, faşizmle aktif savaşan güçlere, örgütlere karşı dönüştü. Bu tür tutum Türk burjuvazisi için yeni birşey değildir. Kaç kez dönemlik yapmıştır. Cibilliyeti böyledir. O böylesi dönemlerde kendisinin bencil, sınıfsal çıkarlarından başka birşey tanımaz. Olaylar da gösteriyor ki, CHP'nin içinde, onun başını çeken sağ kanat içerde gerici, dışarda emperyalist çevrelerle her zaman uyuşmalara gidebilir. Onlara ödün verebilir. Veriyor da. Ama bu, emperyalistlerle, içerde gerici çevrelerle aralarında var olan çelişkilerin silindiğini, ortadan kalktığını göstermez. TKP, biz komünistler, bütün bunları göz önünde tutmak zorundayız.

Son olaylar, asıl önemli bir gerçeği bir kez daha vurguluyor. TKP Merkez Komitesi'nin direniş çağrılarına en başta işçi sınıfı yanıt veriyor. O, devrimci ana güç olduğunu biteviye gösteriyor. Düzenli, disiplinli uygulanan genel politik grev, 1 Mayıs yürüyüş ve mitingi başarıyla geçti. Halkın, yurtsever güçlerin katıldığı bu yığinsal gösteriler, faşist

tırmanışa karşı geniş bir tabanın bulunduğunu, bu tabanın aktif olduğunu gösteriyor.

CHP'ye karşı TKP'nin uygulayageldiği esnek politika doğrudur. Lenin, komünistlerin en küçük olanaklardan, burjuvazinin salıntılarından yararlanması, devrimci hareketin çıkarına ona bir adım ileri attırması gerektiğini öğüt verir. Biz, işçi sınıfının, halkımızın çıkarlarına bakıyoruz, onları savunuyoruz. Partimiz, bu hükümetin ileriye dönük attığı adımları, ikircikli ve küçük de olsa, gerici-faşist güçlerin saldırılarına karşı desteklemek, geri adımlarını, tutarsızlıklarını eleştirmek, onlara karşı çıkmak, CHP yönetimini, halka verdiği sözleri tutmaya zorlamak politikasını uyguluyor. CHP sağ yönetiminin işçi sınıfını, emekçi yığınları sosyal-demokrat ideoloji ile, reformcu düşlerle oyalamasına karşı savaşıyor. Bu hükümeti ve CHP'yi, gerici-faşist güçlerle bir tutan serüvenci tutumların ve Maocu, Troçkist, anarşist akımların karşısına çıkıyor.

İşçi sınıfımızın, halkımızın baş düşmanı emperyalizm, işbirlikçi büyük burjuvazi, büyük toprak ağaları, gerici-faşist güçler ve militarist kliktir. Bu düşmana karşı savaşan güçlerin başında işçi sınıfı, onun savaşkan, öncü kolu TKP geliyor. İşçi sınıfı devrimci hareketin başını çeken güç olarak kent ve köy emekçilerini, orta katmanları, burjuvazinin emperyalizmle, tekellerle çelişkileri olan ke-

simlerini anti-emperyalist, anti-faşist savaşa yöneltiyor. TKP, programında yer alan ulusal, demokratik cephe stratejisini yaşama geçirmek için savaşıyor.

İşçi sınıfının, halkımızın savaşı geliyor

Geçtiğimiz süre içinde işçi sınıfının birliği yönünde değişik sendikalara bağlı işçiler arasında ortak eylemler belirgin bir gelişme gösterdi. Bunun örnekleri 1 Mayıslar-da, yığinsal grev, gösteri ve mitinglerin hazırlanması ve örgütlenmesinde görülüyor. Bu süreç, tabanda işçi sınıfının sendikal birliği yönünde yeni gelişen, partimizin katkısıyla oluşan bir süreçtir.

Bu dönemde işçi sınıfının ilerici sendikal örgütü DİSK'in gelişmesi düz bir çizgide değil, ilerlemeli-gerilemeli oldu. Son kongresinde DİSK'in bazı ilerici yöneticileri seçilemedi. DİSK'in kimi yeni yöneticisi, örgütü sınıf uzlaşmacılığına, pasifliğe çekmek eğilimini taşıyorlar. Ancak, tabandaki işçilerin etkisiyle sınıf ve yığın sendikacılığı ilkelerini ister istemez savunmak zorunda kalıyorlar.

Bu dönemde işçi sınıfının savaşları içinde Maden-İş'in MESS'e karşı yürüttüğü grevlerin özel bir yeri vardır. Onbinlerce işçi sekiz ay süreyle uluslararası tekellere ve yerli ortaklarına karşı ekonomik, sosyal haklar için, anti-emperyalist, anti-tekelci, politik nitelikte

bir savaş yürüttü. Bu grevde metalurji işçileri bilinçlendiler, yeni deneyler kazandılar, işçi sınıfının birliği yönünde adımlar attılar. Yer yer işçi-köylü bağlaşıklığı boy verdi. İşçi sınıfının, gençliğin, emekçi kadınların ulusal çapta dayanışmasının yanı sıra, geniş ölçüde uluslararası bir dayanışma oluştu. Bu özverili savaşım sonunda metalurji işçileri küçümselemeyecek başarılar elde ettiler. Bütün bunlara karşılık grevin zayıf noktaları da yok değildir.

Bu dönem boyunca yurt dışındaki işçilerimizin savaşımı Türkiye işçi sınıfının ve bulundukları ülkeler işçilerinin savaşlarıyla bağlı olarak gelişti. Maden-İş'in sürdürdüğü grevle dayanışma kampanyasına ve tekellerin sömürüsüne karşı bulundukları ülkelere işçi sınıfıyla, diğer uluslardan işçilerle omuz omuza grevlere işçilerimiz de aktif olarak katıldı. Bu dönemde yurt dışındaki işçilerimizin örgütlerinde yığinsallaşma süreci gelişti.

Bu aşamada ülkemizde köylülerin, özellikle orta ve küçük köylülerin eylemleri örgütsel bakımdan daha üst bir düzeye ulaştı. Komünistlerin köylerde örgütlenme süreci başladı. Küçük ve orta üretici yığınlarının tekellerle çelişkisi keskinleşti. Yerli, yabancı tekelin sömürüsüne, gerici-faşist karması hükümetin politikasına karşı, özellikle Köy-Koop'un örgütlediği, topraksız, az topraklı

köylülerin, ilerici, demokratik örgütlerin, yer yer sendikaların da katıldığı yığinsal çıkışlar oldu. Ege ve Marmara bölgelerinde Köy-Der'ler kuruldu.

Orta katmanlar, özellikle esnaf ve zanaatkarlar, Demirel ortaklığının zamların sorumluluğunu kendilerine yüklemesine karşı çıktılar.

Teknik eleman, öğretmen, avukat, doktor gibi meslek grupları ve onların yığın örgütlerinde genellikle işçi sınıfıyla daha sıkı bağlanma, anti-faşist, anti-emperyalist savaşa daha aktif katılma yönünde bir gelişme oldu. Bu örgütlerde partimizin, bize yakın güçlerin etkinliği arttı. Ancak bu örgütlerin bazılarında ilerici, demokratik nitelikler taşıyan hemen hemen tüm akımların bize karşı birleştikleri görülüyor. Bunlara karşı yönetim organı seçimlerini kazanmak bir yönüyle başarı olmakla birlikte, bağlaşıklık politikamızı daha sağlıklı yürütebilmenin yollarını bulmak önem taşıyor. Bu örgütlerde anti-emperyalist, anti-faşist amaçlar çevresinde geniş yığınları toplama, onlara öncülük edebilme ustalığını göstermeliyiz. Bu örgütlerde çalışan komünistler, bu katmanların güncel maddi çıkarları, sosyal, politik hakları için savaşı çıkış noktası yapmalıdırlar.

İlerici gençlik hareketinde nicelik ve nitelik bakımından ileriye dönük bir gelişme oldu. Anti-emperyalist, anti-faşist bir plat-

formu olan ilerici gençlik sosyalizm ülkelerini benimsiyor. Maoculuğa, Troçkizme, anarşizme karşı savaşta önemli bir rol oynuyor. İlerici gençliğin önünde anti-emperyalist, anti-faşist gençlik hareketinde birliği sağlamak sorunu duruyor. Gençlik arasında işsizliğe, çırağın amansızca sömürülmesine karşı, meslek eğitimi için, demokratik ve halkçı bir eğitim için, faşist saldırılara karşı, can güvenliği için savaş günceldir. Partimiz işçi gençlik arasında örgütlenmeyi başa alıyor. Öğrenci gençlik kesiminde, özellikle meslek okullarında örgütlenmeye önem veriyor.

Bu dönemde ilerici kadın hareketi, işçi sınıfına daha çok bağlandı. Ülke çapında örgütlenmek, yığinsallaşmak, ilerici kadın hareketini birleştirmek sorunu gündemde duruyor.

Bu dönemde bir barış örgütünün kurulması önemli bir kazanımdır. Barış hareketi ülkemizde, emperyalizmin körüklediği silâhlanma yarışına, topraklarımızdaki saldırı üslerine, ikili anlaşmalara, NATO'ya karşı yöneliyor. Nötron bombasına karşı dünya çapındaki kampanyaya Barış Derneği aktif katılıyor.

Öğretmenlerin arasında işçi sınıfıyla bağlanmak, ondan destek almak yönündeki akım günden güne gelişiyor.

Bu dönemde elde edilen önemli bir kazanım da sendikaların, ilerici yığın örgütlerinin

uluslararası bağlarını güçlendirmeleridir. Maden-İş ve diğer bazı sendikalar Dünya Sendikalar Federasyonu'na bağlı uluslararası sendika birliklerine, İlerici Gençler Derneği Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu'na, İlerici Kadınlar Derneği Dünya Demokratik Kadınlar Federasyonu'na, Barış Derneği Dünya Barış Konseyi'ne üye oldular ya da bağlarını güçlendirdiler. Bu arada TÖB-DER de, Dünya Öğretmenler Sendikası'na üye oldu.

Ordunun emperyalizmin elinden alınması, NATO'dan çıkarılması, halka karşı jandarma olarak kullanılmasına son verilmesi, silâhlı güçlerin demokratikleştirilmesi, dayak, küfür gibi yöntemlere, assubay ve erlere karşı yapılan baskılara, şovenist aşağılamalara son verilmesi gibi istemler çevresinde yurtsever erleri, assubay ve subayları halkın savasından yana çekme olanakları doğuyor. Bu olanakları değerlendirmek gündemde duruyor.

Polis örgütü içinde faşist tırmanışa karşı çıkan güçlerin örgütlenmesi geliyor. Örneğin Pol-Der, emekçi yığınların bazı eylemlerinin yanında yer alıyor.

Programımızda yer alan ulusal demokratik cephe düşüncesi Konferans'tan sonra emekçi yığınların arasında yayıldı. Bu gelişmenin hızlı ve sıçramalı olması, yer yer cephenin "oldu bitti"ği kanısını uyandırdı. Ama ülkü olarak geniş çevrelere yayılmasına kar-

şın, ulusal demokratik cephenin bir platform çevresinde yaşama geçme süreci başlatılamadı. Ulusal demokratik cephe belgisinin ortaya atılması ulusal bağımsızlık ve demokrasi-den yana güçleri ve bunlara düşman olanları, aynı zamanda sallantılı, ikircikli tutumda olanları da açığa çıkardı. Burjuvazi, sendika ve yığın örgütlerindeki bazı yöneticilerin TKP programında yer alan terimleri alıp kullanmalarından, işçi sınıfının birliğine, DİSK'e karşı saldırıya geçmek için yararlandı.

İşçi sınıfının yanında anti-emperyalist, anti-faşist harekete katılan güçlerin henüz bir platform çevresinde biraraya gelememiş olması ilerici güçlerin önemli bir zayıflığını oluşturuyor.

Yoldaşlar!

Geçtiğimiz dönemde güçlerin konumundaki gelişmeler genel çizgileriyle ve özetle böyledir. Bu koşullarda ana sorunlarımızı ele almak ve çözümlemek zorundayız. Gündemimizde başta faşist tehlikeye karşı savaş duruyor. Bununla bağlı olarak ele alacağımız bir konu sendikalar sorunudur. Sonra, anti-emperyalist savaşa hız verme ve ulusal, demokratik güçlerin cephe birliğini oluşturma yolunda adım atma sorunları gündemimizde yer alıyor. Bütün bu sorunların çözümünde en önemli bir öge, TKP'nin güçlenmesidir. Ayrıca Plenum legale çıkma sorununun değişik yönleri üzerinde durmalı, bir sonuca varmalıdır.

II

SENDİKALAR SORUNU

Yoldaşlar!

Plenum'un üzerinde durması, çözümlemesi gereken önemli sorunlardan birisi de sendikalar sorunudur. DİSK'teki son gelişmeler, bu sorun üzerinde durmamızı ve bazı dersler çıkarmamızı ön plana getiriyor. Biliyoruz ki, kalıcı olanı, tabanda örgütlenmek, yığınları örgütlemektir. Sendikalardaki çalışmalarda, sekterliğe düşmemek ve hesapsız çıkışlardan kaçınmak gerekir. Bir de burjuvazinin ajanlarına karşı sürekli savaş zorunluğu vardır. Bu ilkelere uymamak, partimizin sendikalarda çalışmalarını zorlaştırır.

Komünistler, sendikalarda aşağıdan yukarıya doğru seçilerek yönetime gelirler. Bu temel kuraldır. Bunun yanı sıra, yönetimde değişik görüşlerden sendikacılarla bağ kurmak, onları kazanmak yolundaki olanakları değerlendirirler.

Komünistler sendikalardaki çalışmaları, işçi sınıfının çıkarları, sınıf ve yığın sendikacılığı ilkeleri temelinde yönetim organlarını diğer ilerici politik ve sendikal akımlara bağlı işçilerle paylaşabilmelidirler. DİSK içinde, Türk-İş ve diğer sendikalara bağlı işçiler arasında çalışmak, onların savaşlarını örgütlemek, onların arasında parti örgütleri kurmak eylemini yoğunlaştırmak gerekiyor.

Sınıf çıkarları temelinde sendikal hareketin birliği için savaşın başarıya ulaşması, başta değişik sendikaların işçi yığınları içinde yeterince örgütlenmemize bağlıdır. Sendikaların, özellikle DİSK'le Türk-İş'in arasında eylem birliği sorunu olgunlaşıyor. Sendikal birlik yönünde bir gelişme görülüyor. TKP sendikal birlikten yanadır. Bu birliğin gerçekleşme sürecinde, yönetime işçi sınıfının çıkarlarını savunan sendikacıların gelmesi için savaşıyor.

Sendikalarda sarı sendikacıların olduğu gibi, sınıf uzlaşmacılarının da yönetimine son vermek için elverişli koşullar, sınıf savaşı süreci içinde gelişiyor. Onların uzlaşmacı, pasif tutumlarını yığınlardan kopmadan, yığınların önünde demaske etme savaşını sürekli yürütmek zorunluktur. Ayrıca sendikal planda da faşist saldırıları geri püskürtmek görevi gündemden inmemiştir.

İşçi sınıfının eylem birliği süreci, sınıf savaşının bu koşullarında gelişiyor. Birliği ge-

liştirmenin önemli bir yöntemi yığinsal eylem ve direnişleri değişik politik ve sendikal akımlara, değişik görüş ve inançlara bağlı işçilerin ortaklaşa hazırlaması, ortaklaşa örgütlemesi, yürütmesidir. Bu durumda elde edilen başarıyı birlikte elde edilen başarı olarak değerlendirmek gerekir.

Yığinsal eylem ve direnişlerin fabrikalarda bu işi yürütecek işçi komiteleri kurulduğu zaman daha düzenli ve örgütlü olduğu görülüyor. 1 Mayıslar buna örnektir. Bundan, fabrikalarda yönetime seçimle gelmiş işyeri sendika örgütlerinin zorunluğu ortaya çıkıyor. Var olan legal olanakları kullanmak, fabrikalarda temel sendika örgütleri oluşturulması için savaşmak komünistlerin önünde görev olarak duruyor. Böylesi örgütlenmeyle sendikal alanda demokratik ilkelerin daha geniş olarak kullanılması, sendikal yapının ve işleyişin demokratikleştirilmesi süreci ilerleyecektir.

Bugün hemen hemen bütün sendikalarda santralizm, yukardan atama sistemi egemendir. İşçi yığınları sendikalarına gereği gibi sahip çıkamamaktadır. Buna, işçilerin istedikleri sendikayı seçebilme hakkının kısıtlı olması da ekleniyor. Bundan ötürü, sendikal hakların kısıtlanmasına karşı olduğu gibi, sendika ağağına son vermek, sendikal demokrasiyi en geniş biçimde işletmek için savaşmak sendikalarda çalışan komünistlerin

görevidir. Bu savaşın başta gelen hedefleri gizli seçim, açık sayıma dayanan referandum hakkı, grev ve sendikal hakları kısıtlayan bütün maddelerin kaldırılması, genel grev, dayanışma ve sempati grevi hakkının tanınması, lokavtın yasaklanması, sendika yönetim basamaklarındaki atamalara son verilmesi, sendikaların işyeri düzeyinde örgütlü olması ve yönetimin seçimle işbaşına gelmesidir.

Komünistlerin, Maden-İş'in MESS'e karşı yürüttüğü grevlerden çıkaracağı bazı dersler vardır. Bunların başında greve gitmeden önce patronların ve sendikaların gücünü, olanaklarını, rezervlerini gerçekçi bir biçimde hesaplamak geliyor. İşçi sınıfı savaşta herşeyden önce kendi gücüne güvenmelidir. Uluslararası dayanışma, ancak bu anlayış içinde başarıya katkıda bulunur. Bu alanda belirebilecek iki tehlikeyi göz önünde bulundurmak gerekiyor: Ne patronların gücünü mutlaklaştırıp grev silâhını kullanmaktan kaçınmak, ne de kendi gücünü ve yardımcı güçlerin olanaklarını abartıp serüvenciliğe sapmak...

Önümüzdeki grev savaşlarında, grevlere hazırlanırken diğer sendikaların, geniş emekçi yığınların dayanışmasını örgütlemek zorunluğu doğuyor. İşkollarında ulusal ölçüde sendikal birliği sağlamak, işkollarının sayısını 16'ya indirmek için savaş, grup sözleşmesi koşullarında ve tekelleşme sürecinde daha da

ivedileşiyor. Sendikaların kasasını, en başta grev fonlarını başka amaçlarla kullanmamak, sendikaların üretim alanlarına yatırım yapmalarına karşı çıkmak gerekiyor.

TÜSTAV

III

ULUSAL DEMOKRATİK CEPHE SORUNU

Yoldaşlar!

Emperyalizme bağımlılığın arttığı bu dönemde burjuvazinin anti-emperyalist savaşı köreltme, işçi sınıfını bu savaştan geri çekme çabaları vardır. Emperyalizmin ekonomik, politik, askersel örgütlerine karşı, çok uluslu tekelere ve yerli ortaklarına, NATO'lara, topraklarımızdaki saldırı üslerine, ikili anlaşmalara karşı savaşa hız verme zorunluğu gündemde duruyor. İşçi sınıfını, halkımızı, ulusun ezici çoğunluğunu ulusal bağımsızlık savaşına çekmek olanakları geniştir. Komünistler, parti örgütleri toplumun bütün sınıf ve katmanları arasındaki çalışmalarında bu soruna önem vermelidir.

Barış ve silâhsızlanma, sosyalist ülkelerle, başta Sovyetler Birliği ile dostluk ilişkileri için ve anti-faşist istemler, demokratik haklar için savaşımı anti-emperyalist, ulusal

bağımsızlık savaşımıyla bağlamak, bu hedefler çevresinde yığinsal eylemler örgütlemek daha da güncelleşiyor. İşçi sınıfının, halkımızın emperyalizme ve işbirlikçi büyük burjuvaziye karşı yürüttüğü savaşımın ulusal ve demokratik yönleri birbirinden ayrılmaz.

Programımızda yer alan ulusal demokratik cephenin gerçekleşmesi bir süreç içinde oluşacaktır. Bu sorun başta TKP'nin güçlenmesine sıkı sıkıya bağlıdır. İşçi sınıfının birliğinin oluşması, bu sürecin en önemli bir halkasıdır. Ulusal Demokratik Cephe'nin temeli işçi-köylü bağlaşıklığıdır. Bu bağlaşıklık kurulmadan ulusal, demokratik cephe kurulmuş sayılamaz.

Topraksız ve yoksul köylüler için başta gelen sorun demokratik bir toprak reformunun uygulanmasıdır. Komünistler köylünün toprak ağalarına karşı bu savaşımı örgütlemek için köylülerin yığinsal örgütlenmesinin birimleri olan köylü komitelerini oluşturmak için savaşır. Bu savaşlar içinde köylerde parti örgütleri kurarlar. İşçi sınıfının, sendikaların, köylülerin demokratik toprak reformu istemiyle dayanışmasını geliştirmek için çalışır.

Bu dönemde yer yer köy emekçilerinin grevci işçilerle dayanışması yeni bir gelişmedir. Bu gelişme köyde parti örgütlenmesi için yeni olanaklar yaratıyor. Bu dayanışmayı örgütsel biçimlere, komitelere dönüştürmek,

köylerde parti örgütlenmesine köprü olabilir. Tarım işçileri, onların sendikaları, öğretmenler, köyle bağlı öğrenciler, ebeler, köyle ilişkisi olan teknik elemanlar, şoförler, makinistler arasındaki parti çalışmaları da partinin bu kanallarla köylerde örgütlenmesine yol açar.

Komünistler orta köylülerin yerli-yabancı tekellerin sömürüsüne, burjuva hükümetlerinin kredi ve taban fiyatı politikasına karşı verdikleri savaşıma aktif katılıyorlar. İşçi sınıfının, sendikaların bu savaşla dayanışmasını geliştirmek için çalışıyorlar.

İçinde bulunduğumuz aşamada Kürt halkının savaşımı, ulusal baskı ve ezgiye karşı her tür ulusal eşitsizliklerin giderilmesi, hak eşitliğinin sağlanması amaçlarına yöneliktir. TKP, Kürt halkının kendi yazgısını kendisinin belirlemesi hakkını savunuyor, aynı zamanda bu hakkın gerçekten özgürce uygulanabileceği koşulların yaratılması için de savaşıyoruz. Sosyalizmden başka hiçbir düzen ulusların özgürlüğünü tümüyle sağlayamaz.

Günümüzde Türk burjuvazisinin şovenist ve terörcü tutumuna karşı olduğu gibi, emperyalistlerle, ağalarla, şeyhlerle ilişkili olan Kürt burjuva milliyetçilerine karşı savaşmak, Kürt, Türk ve diğer ulusal azınlıklardan emekçilerin emperyalizme ve faşist tırmanışa karşı ortak savaşımını örgütlemek komü-

nistlerin ödevidir. Kürt emekçi yığınları, yurt-severleri ortak düşmana karşı işçi sınıfının öncülüğünde Türk halkıyla savaş birliği oluşturmak, Ulusal Demokratik Cephe'de birleşmekle özgürlüğe giden yolu açabilirler.

Geçtiğimiz süre içinde Ulusal Demokratik Cephe ülküsünün yayılmasında elde edilmiş bir birikim vardır. Günümüzde bu birikimi programımız doğrultusunda yeni yeni bağlaşıklıklar kurmakla güçlendirmek ve yaşama geçirmek hedefi önümüzde duruyor. Komünistler bu dönemde sendikalarla, yığın örgütleriyle, TİP, CHP gibi politik partilerle Ulusal Demokratik Cephe'yi oluşturmaya yönelik genel bir forum toplanması, bu forumda anti-faşist, anti-emperyalist bir platformun hazırlanmasına önayak olmalıdırlar. Bu süreç içinde esnek bir politika yürütmek, ideolojik ödün vermeden, politik uzlaşmalara gitmek olasılığı vardır. Bizimle her konuda uyuşmayan herkesi, her akımı anti-komünist saymamak gerekir. Anti-TKP çıkışları önlemek, yalıtmak ve etkisiz bırakmak, bunu hareketin birliğini güçlendirecek, ustalıkli yöntemlerle başarmak önemli bir sorundur. Farklı görüşlere karşı ideolojik savaşta ilkesel planda kalmak, bu savaşı en başta birliğe zarar veren tutumlara karşı yöneltmek, eylem birliği yapacağımız örgütlerin yığınlarını savaşıma kazanmaya yarayan bir biçimde yürütmek zorunluktur.

İşçi sınıfının birliği, ulusal, demokratik güçlerin eylem ve cephe birliği konularında tarihsel sorumluluk TKP'ye düşmektedir. TKP, tüm ayrılıkçı tutumların karşısına Marksçı-Leninci savaş ilkeleriyle işçi sınıfının, emperyalizme, faşizme karşı bütün güçlerin birliği, tek cephe politikasıyla çıkıyor.

ÜSTAV

IV

TKP'Yİ GÜÇLENDİRME SORUNU

Yoldaşlar!

Konferans'dan sonra Politik Büro partimizin yöre sekreterleriyle, yayın, sendika ve yığın işleri sorumlularıyla bir dizi görüşme yaptı. Bu görüşmelerde, başarılar ve başarısızlıklar gözden geçirildi. İleriye doğru bazı perspektifler çizildi.

Partimizin örgütlenme, işçi sınıfı sıralarında yerleşme süreci ilerledi. Fabrika örgütleri, temel örgütler sayıca ve nitelikçe gelişti. Ancak bugünkü durumun yeterli olduğu söylenemez. Partimizin ülke çapında örgütlenme, yöre ve il komitelerini kurma süreci bitmemiştir. Örgüt bakımından henüz zayıf olduğumuz bölgeler vardır.

Üyelerimizin %60'ının işçi sınıfından gelmesi sevindiricidir. Üyelerimizin büyük çoğunluğunun genç olmasının çok olumlu yönleri olduğu gibi, olumsuz yönleri de vardır.

Partimizin temel örgütleri işçi sınıfının birlik sürecinin gelişmesinde önemli bir rol oynuyorlar. 1 Mayısların, grevlerin, savaşların, gösteri, yürüyüş, miting gibi yığın eylemlerinin örgütlenmesinde ve başarıyla uygulanmasında temel örgütlerin rolü büyüktür. Kadrolarımız bu savaşlarda değerli deneyimler elde etmişlerdir. Partinin örgütlenmesini, işçi sınıfının, yığınların savaşlarını örgütlemekle bağlı olarak geliştirmek gerekiyor. Parti örgütleri, komünistler fabrikalarda değişik sendikalara bağlı işçilerle sömürü, baskı ve teröre karşı savaşların içinde bağlar kurmalıdır. Bu alanda işten çıkarmalara karşı savaş özel bir önem kazanıyor. Komünistler sınıf uzlaşmacılığına, oportünizmin, anti-komünizmin değişik türlerine, faşist akımlara, Maoçu, Troçkist ve serüvenci akımlara, dinsel gericiliğe, inanç sömürücülüğüne karşı ancak yığınlara dayanmakla başarılı bir savaş verebilirler.

Komünistler işçi sınıfının güncel savaşını örgütlerken, onları Marksçı-Leninci ilke ve ülkülerle eğitmek ve ekonomik savaş politikasıyla birleştirmek gibi bir amaç güderler. Partiye en başta bu savaşlar içinde pişmiş, çelikleşmiş işçiler alınmalıdır. Tüzükte partiye kimlerin üye olabileceği belirtilmiştir. Partiye alınanlar partinin savaş okulunda teoriyle pratiği birleştirmek ve sınıf bilinçlerini yükseltmek, geliştirmek olanaklarını bulur-

lar. Deneyler gösterdi ki, partiye üye almakta tutucu, sekte olmamak gerekiyor. Partinin çevresinde geniş sempatizan halkaları vardır. Bunların, özellikle işçi sınıfından gelen aktif kesimini partilemek sorunu gündemdedir. Aday üye mekanizmasını tüzükte öngörüldüğü biçimde işletmek zorunludur. Ayrıca planlı ve sistemli olarak, yeni yeni sempatizan yığınları oluşturmak işine özen göstermek gerekiyor.

Legal ve illegal çalışmalar, Leninci kons-pirasyon ilkelerine uygun olarak ayarlanmalıdır. Olanaklar ölçüsünde, temel örgütlerden partinin üst organlarına kadar demokratik santralizm, kolektif yönetim ilkelerini daha iyi işletmek, partimizin yığınsallaşması sürecinde bir zorunluktur. Bunun yanı sıra, parti üyelerinin kişisel sorumluluk ve girişim, atılganlık ve yaratıcılık niteliklerinin daha da geliştirilmesine özen gösterilmelidir. Parti üst yönetiminin sorunların çözülmesi için alt örgütlerle, kadrolarla yakın diyalog kurması, inandırma yönteminin kararlı bir biçimde kullanılması yönünde atılan adımlar geliştirilmelidir.

“Artizanlığa son!” belgisi gündemde duruyor. Çözümlemesi en yakıcı sorunlardan biridir. Deneyimli, bilinçli bir kadronun gelişmesine sıkı sıkıya bağlıdır.

Memleketin değişik yöreleri arasında sosyal, sınıfsal bileşimin farklılığı, bir kısım iş-

çilerimizin yurt dışında bulunması, parti örgütleri arasında deneyim ve yetişmişlik düzeyi bakımından farklılıklar yaratıyor. Partinin hızla gelişmesi de üyeler arasında farklılıkları yaratan bir etken oluyor. Bunların giderilmesi için sistematik, uzun erimli eğitici bir çalışmanın uygulanması gerekiyor.

Parti üyelerinin eğitilmesinde temel örgütlere büyük görevler düşüyor. Çünkü eğitimin esas yeri emperyalizme, işbirlikçi büyük burjuvaziye karşı verilen sınıf savaşları alanlarıdır. Temel örgütler bu savaşta ilk ateş boynunu oluşturuyor. Aynı zamanda bu konuda partimizin merkez yayınlarına da önemli görevler düşüyor.

Bu dönemde, partimizin önünde duran en önemli savaş kesimlerinden birisi de ideolojik savaş kesimidir. Burjuva ideolojisinin her türüne, faşist ideolojiye, anti-komünizmin, anti-Sovyetizm'in her biçimine, her soydan, her boydan oportünizme, "Avrupa komünizmi" gibi bölücü akımlara, burjuva reformizmine, Maoculuğa, Troçkizme, anarşizme karşı sürekli savaşmak başta gelen görevlerimizdir. Komünist hareketin Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi ilkeleri temelinde birliğini savunmak gündemimizde duruyor.

İşçi sınıfının, emekçi yığınların bilinçlenmesinde, savaşlarının örgütlenmesinde, partimizin gelişip güçlenmesinde propaganda ve

ajitasyon organlarımızın önemli katkıları olmuştur. Legal-illegal, sözlü, yazılı yayınlarımız ardıcıl ideolojik bir savaşım yürütüyorlar. Marksizm-Leninizm ülkü ve ilkelerini yığınlara geniş ölçüde yayıyorlar. Bu dönemde yayınlarımız artmıştır. Marksist-Leninist literatür, çok sayıda kitap yayınlanıyor. Partimizin enformasyon bülteni "Durum"un Almanca, İngilizce ve Fransızca baskıları düzenli olarak çıkıyor. Bu arada "Barış ve Sosyalizm Sorunları" dergisi memlekette legal olarak yayınlanıyor.

MK organı "Atılım"ın basımı ve dağıtımı gelişmiştir. Ancak henüz gereksinmeyi karşılamaktan uzaktır. "Atılım"ı daha da yığinsallaştırmak gündemimizde duruyor. Ayrıca "Atılım"a düzenli haber ve yazı göndermek, ona parasal yardım yapmak, bu yardımı "Atılım"ı yığınlara maledecek biçimde örgütlemek gerekiyor.

Yayınlarımızın eksiklikleri yok değildir. Özellikle ideolojik düzeylerinin daha da geliştirilmesi gerekiyor. Başta memleketin değişik somut sorunlarını bilimsel bir açıdan inceleyen, çıkış yolu gösteren yayınlara gereksinme vardır. Ayrıca zaman zaman bazı parti yayınlarımız arasında uyumsuzluklar göze çarpıyor. Bunları gidermek için yayın sorumluları belirli aralıklarla biraraya gelmelidirler.

Yoldaşlar!

TKP'nin legale çıkması, üzerinde durulan sorunlardan biridir. Geçtiğimiz dönemde TKP'ye özgürlük istemi yönünde savaşım geniş yığınlara mal oldu. Bu yılki 1 Mayıs bunun en somut bir örneğidir. Demokratik çevreler, burjuva partilerinden bazı sayıtlar, ilerici basında anti-demokratik yasaların kaldırılmasını ve TKP'ye legal çalışma hakkının tanınması istemini değişik biçimlerde dile getirdiler. Egemen gerici çevreler, bir yandan faşist terörü, saldırıları, "Ürün", "Barış ve Sosyalizm Sorunları" dergisi gibi ilerici yayınlara, gençlik örgütlerine karşı baskıları sürdürüyor. Öte yandan da sahte komünist partileri kurdurma hazırlıkları yapıyorlar. Hükümet programında soyut özgürlük sözlerinin dışında anti-demokratik yasaların kaldırılması yolunda bir madde yoktur. Ayrıca hükümet faşist saldırılara karşı pasif, ikircikli bir tutum izliyor. Gerek hükümette, gerekse parlamentoda anti-demokratik yasaların kaldırılmasından yana bir çoğunluk görülüyor.

Bu koşullarda TKP'nin legale çıkma olanakları, TKP'ye özgürlük hedefi çevresinde yığın savaşını güçlendirmek, bu hareketi parlamento ile hükümeti etkileyecek bir güç olarak geliştirmekle genişleyecektir. Bu savaşın belgisi artık kapalı kavramlarla değil, açıkça "TKP'ye özgürlük!" biçiminde dile getiriliyor.

Bu dönemde anti-demokratik yasaların kaldırılması ve TKP'ye özgürlük istemleri çevresinde, tüm ilerici, demokratik güçler arasında bir güç birliği oluşturma, sendikaların, yığın örgütlerinin, ilerici politikacıların, kamu oyunda etkisi olan kişilerin bu kampanyaya katılmalarını sağlamak bir zorunluluk oluyor. Legale çıkma sürecinde bağlaşıklık sorununu daha geniş bir çerçevede ele almak gerekiyor. Başta işçi sınıfının birliğini, işçiköylü bağlaşıklığını oluşturmak yolunda savaşmak, orta katmanlarla, meslek örgütleriyle bağları güçlendirmek, politik alanda sosyalist partilerle, CHP'nin sola açılan kanadıyla değişik düzeylerde diyaloglar kurmak için çalışmak zorunluluk oluyor.

Partimizin sıralarını daha da güçlendirmek, daha bu aşamada yığınsallaşmaya önem vermek, legale çıkma sürecinin önemli bir yönüdür.

Yoldaşlar!

Partimizin ideolojik, politik, örgütsel Leninci birliğini vargücümüzle savunmak, onu daha da berkleştirmek vazgeçilmez görevimizdir. Partimiz proletarya enternasyonalizmi bayrağını yükseklerde tutuyor. Anayurdumuzu faşist tehlikeye karşı, ulusal çıkarlarımızı emperyalizme satanlara karşı savunuyor. Nötron bombasına karşı savaş günceldir. TKP, NATO'dan çıkmak, ikili kölelik anlaşmalarını yırtmak, topraklarımızdaki saldırı üsleri-

ni kaldırmak için, başta en büyük tehlike faşizme karşı demokratik istemler için, sosyalizme açılan ileri demokrasi uğrunda savaşıyor. Bu savaşta işçi sınıfının, ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliğini kurmak için çalışıyor. Ulusal ve enternasyonal görevleri birbirine sınıksız bağlıyor.

Partimizin politikası işte böylesine ulusal, böylesine enternasyonalisttir.

TKP MK PLENUMU'NUN YANKILARI

«Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi plenumu toplandı.

Plenumun gündeminde Politik Durum, Sendikalar Sorunu, Ulusal Demokratik Cephe Sorunu ve TKP'yi Güçlendirme Sorunu yer aldı.

Plenum, Politik Büro'nun sunduğu raporu görüştü, parti çalışmalarına yön verecek kararlar aldı. Plenum, Politik Büro'nun raporunu ve politikasını oy birliği ile onayladı.»

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi

(ÜRÜN Sosyalist Dergi, Haziran 1978, Sayı 48)

TÜSTAV

NEUES DEUTSCHLAND

Alman Sosyalist Birlik Partisi Merkez Komitesi organı **Neues Deutschland** 11 Mayıs 1978 tarihli sayısında "Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi Toplandı" başlıklı bir haber vermiştir.

«Alman Komünist Partisi'nin günlük yayın organı **Unsere Zeit** 8 Mayıs 1978 tarihli sayısında "Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi Toplandı" başlıklı haberinde şöyle demiştir: «Türkiye Komünist Partisi'nin Enformasyon Bülteni "Durum"un bildirdiğine göre, Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi plenumu toplanmıştır. Merkez Komitesi yayınladığı bildiride, plenumun, gündeminde olan politik durum, sendikalar sorunu, ulusal demokratik cephe sorunu ve TKP'nin güçlendirilmesi sorununu görüştüğünü bildirmektedir.»

ПРАВДА

SBKP Merkez Komitesi Organı **Pravda** TKP Merkez Komitesi plenumunun toplandığı haberine 14 Mayıs 1978 tarihli sayısında yer vermiştir.

L'Humanité

ORGANE CENTRAL DU PARTI COMMUNISTE FRANÇAIS

Fransız Komünist Partisi yayın organı **L'Humanité** gazetesi 8 Mayıs 1978 tarihli sayısında yayınladığı "TKP 50 yıllık gizlilikten çıkacak mı?" başlıklı yazısında TKP Merkez Komitesi'nin plenumla ilgili bildirisini vermiştir.

«Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi Plenumu ülkedeki politik durumu, sendikalar, ulusal demokratik cephe ve partiyi güçlendirme sorunlarını gözden geçirmiştir. Plenum, MK Politik Bürosu'nun sunduğu raporu tartışmış ve Parti'nin faaliyetleri için bir rota kabul etmiştir. MK Politik Bürosu'nun raporu ve politikası oybirliğiyle onaylanmıştır.»

(Barış ve Sosyalizm Sorunları - Temmuz 1978)

Hürriyet

17 Mayıs 1978 tarihli **Hürriyet** gazetesi birinci sayfasında “**TKP Merkez Komitesi İstanbul’da Toplanmış**” başlıklı bir haber yayınladı. Haberde şöyle deniyor: «Atina’dan haber verildiğine göre **TKP Merkez Komitesi** kısa bir süre önce İstanbul’da toplanarak önemli kararlar aldı. Bu toplantıda Türkiye’deki siyasi durum, sendika faaliyetleri ve **TKP’nin güçlendirilmesi konuları görüşüldüğü**, gene bu toplantı sırasında **Merkez Komitesi Parti Siyasi Bürosu’ndan** partinin faaliyetleri konusunda bir program hazırlaması kararlaştırıldığı bildiriliyor.»

TÜSTAV

TÜSTAV

10 lira